

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2007. évi november hó 6. és 7. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján 2007. november 7. napján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az aljas indokból, különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette és más bűncselekmények miatt az **Fk. vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Csongrád Megyei Bíróság** 2007. évi július hó 16. napján kihirdetett **2.Fk.1511/2006/92.** számú ítéletét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

Az fk. vádlott élet elleni cselekményét előre kiterveltnek is minősíti.

Mellőzi a próbára bocsátó rendelkezést hatályon kívül helyező, és a próbára bocsátást megszüntető rendelkezést, valamint a bűnhalmazatból az 1 rb. társtettességben elkövetett lopás büntette kísérletét és 2 rb. lopás vétségét.

A **sértett** sérelmére elkövetett három bűncselekmény miatt kiszabott halmazati főbüntetést **15** (tizenöt) **évre súlyosítja.**

A Bjk. 439/2006/20. és 27. alatti papucsot, napszemüveget kiadásuk helyett megsemmisíteni rendeli.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja.

Kötelezi a vádlottat a fellebbezési eljárás során felmerült 10.800.- (tízezer-nyolcszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére külön felhívásra az állam javára.

Az iratokat a vádlott elleni hamis vád miatti büntetőeljárás megfontolása céljából megküldi a Szegedi Nyomozó Ügyészségnek.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

Az elsőfokú bíróság fk. vádlottal szemben a Szegedi Városi Bíróság 15.Fk.2939/2004/18. számú ítéletével alkalmazott próbára bocsátást megszüntette, a próbára bocsátó rendelkezést hatályon kívül helyezte, és a vádlottat 1 rb. aljas indokból, különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette, 1 rb. erőszakos közöszlenség büntette és 1 rb. kifosztás büntette, valamint a próbára bocsátó ítéletben terhére megállapított 1 rb. társtetteségben elkövetett lopás büntettének kísérlete és 2 rb. lopás vétsége miatt - halmazati büntetésül - 14 év fiatalkorúak börtönére és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a vádlott által 2006. július hó 20. napjától az ítélet kihirdetése napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A Csongrád Megyei Bíróság Gazdasági Hivatala által Bjk. 439/2006. szám alatt bevételezett és 1-33. tételszám alatt nyilvántartott bűnjelek lefoglalását megszüntette és megsemmisíteni, illetve fk. vádlottnak és a sértett hozzátartozójának kiadni rendelte.

Kötelezte a vádlottat a felmerült 1.438.781.- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be az ügyész, a vádlott terhére a főbüntetés tartamának súlyosítása végett,

fk. vádlott, a törvényes képviselője és védője elsősorban a vádlott felmentése, másodsorban enyhítés érdekében.

A másodfokú eljárásban a védő a fellebbezését akként módosította - melyhez a vádlott és a törvényes képviselő is csatlakozott -, hogy elsődlegesen az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta, mégpedig a tényállás felderítetlensége, iratellenessége, az erőszakos közöszlenség büntette és a kifosztás büntette esetében téves ténybeli következtetés okából [Be. 351. § (2) bekezdés a), c) és d) pontja] és, mert álláspontja szerint az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének sem tett eleget [Be. 373. § (1) bekezdés III/a pontja]. Ugyanakkor a védő fellebbezésének írásbeli indokolásában bizonyítási indítványokat terjesztett elő, melyeket a fellebbezési nyilvános ülésen is fenntartott.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.323/2007. számú átiratában a főbüntetés tartamának súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezést fenntartotta. Kiegészítette azzal, hogy az ítélet tábla a vádlott bűnösségét állapítsa meg további, a Btk. 175. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. fordulat c)

Fkf.I.343/2007/7.

pontja szerint minősülő 1 rb. a sértett sanyargatásával elkövetett személyi szabadság megsértésének büntetében, valamint a nyilvános ülésen azzal, hogy a próbára bocsátással elbírált cselekményekre vonatkozó rendelkezéseket mellőzze. Mindezekben az első fokú ítélet megváltoztatását, egyebekben a helybenhagyását indítványozta.

Az ítélőtábla a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést ítélte alaposnak és osztotta a próbára bocsátással kapcsolatos indítványt.

Az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván az ítélőtábla az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt. Az elsőfokú bíróság az ügy eldöntése szempontjából jelentős tényeket felderítette, a bizonyítást a lehetséges és szükséges körben lefolytatta. Kihasználva a mai bűnüldözési technika és szakértés korszerűnek mondható lehetőségeit, nagyszámú szakértői véleményt szerzett be. A vádlott védekezésére tekintettel kellő részletességgel és alaposággal folytatott le bizonyítást arra is, hogy a vád tárgyát képező bűncselekményeket a vádlott követte-e el és milyen módon, és alaposan vizsgálódási körébe vonta a vádlott által a bűncselekmények elkövetésével többféle változatban megvádolt **(név)**-vel kapcsolatos bizonyítékokat is. A bizonyítékokat egyenként és összességükben körültekintően mérlegelte, mely tevékenysége megfelel a logika szabályainak és megállapításai az általános élettapasztalattal is egyezők. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítélete olyan hiányosságokban, ami a másodfokú felülbírálatnak az akadályát képezne nem szenved.

Az első fokú ítélet tényállása csupán néhány tekintetben szorul az iratok egybehangzó adataira figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján kiegészítésre, illetve helyesbítésre az alábbiak szerint:

A Szegedi Városi Bíróság 15.Fk.2939/2004/18. számú ítéletével alkalmazott próbára bocsátás próbaideje az első fokú ítélet meghozatalát követően, 2007. szeptember hó 17. napján lejárt.

Erre tekintettel az ítélőtábla az első fokú ítélet 3. és 4. oldaláról a próbára bocsátással elbírált cselekmények tényállását mellőzi.

A vádlott, 2006. július hó 20. napján hajnalban **(név)**-től való elválásuk utáni közlekedés során a kerékpáron ülve szállította a sértettet.

Meg nem állapítható módon közöszlött erőszakkal az őt ért támadás ellen védekező sértettel.

Sötétkék sportcipőt viselt és annak fűzőit is használta a sértett összekötözéséhez.

A sértett kezeit hátrakötötte, és hátul kötötte össze az összekötözött lábaival, a sértett ruházatához tartozó övvel pedig a sértett száját kötötte be. Ilyen módon összekötözve hagyta a helyszínen.

A vádlottban a sértett megölésének szándéka az erőszakos közöszlítés után keletkezett.

A robogó átvételekor a vádlott meg akarta állapítani, hogy mennyi üzemanyag van benne, de a tanksapkát neki lecsavarni nem sikerült, ezért tankolt a műanyag flakonba.

A sértett összekötözése és felgyújtása között pontosan meg nem állapítható, de kevéssel egy órát meghaladó idő telt el.

A sértett meggyújtása a benzingőz belobbantásával, öngyújtóval történt, amit utána a vádlott eldobott.

A sértettnek az elhagyatott helyszínre vitele a vádlott részéről szexuális indítékkal történt és az erőszakos közöszlítés után vette el a sértett aranygyűrűit és telefonját, összesen 69.000.- forint értékben.

A sértettnek a vádlott általi felgyújtása eredményeként leégett a haja, az arca a felismerhetetlenségig összeégett, megégtek a mellei, derékig az egész felső teste, mindkét karja, a térdéig mindkét lába és leégtek kezének körmei és ujjbegyei. Felső testére ráégett a melltartó, a rajta volt top és pulóver. Kinézete alapján személyének feltárása előtt a segítségére sietők azt sem tudták megállapítani, hogy nő-e vagy férfi.

A fenti kiegészítésekkel, illetve helyesbítésekkel az első fokú ítélet tényállása hiánytalan és minden vonatkozásban megalapozott, ami a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A felmentésre irányuló fellebbezések a bizonyítékok mérlegelését támadják. Az ítélőtábla a védő által e körben előterjesztett, alábbiak szerinti bizonyítást szükségtelennek találta:

A védő a másodfokú eljárásban egyrészt az első fokú eljárás során előterjesztett bizonyítási indítványait megismételve a helyszíni szemle során 19-es bűnjelzámmal megjelölt szagnyom vonatkozásában a szagazonosítás elvégzését, **1. sz. név** és **2. sz. név** tanúkénti meghallgatását, valamint orvosszakértő kirendelését, és a tűzvédelmi szakértővel egyesített szakvélemény beszerzését indítványozta arra, hogy az égéssel keletkezett hő az emberi testre

Fkf.I.343/2007/7.

milyen hatást gyakorol, így amennyiben a sértettet valóban a vádlott gyújtotta meg, a vádlott testén szükségszerű volt-e égési sérülés keletkezése.

Ezen túlmenően új bizonyítási indítványként terjesztette elő a sértett kezelőorvosának tanúkenti kihallgatását annak gyógyszerfogyasztására, tekintettel arra, hogy nadrágjában három szem Atarax nevű gyógyszert találtak; a vádlott lánytestvére DNS vizsgálata elvégzését és annak összehasonlítását a vádlott drapp színű nadrágján talált vérszennyeződésben kimutatható DNS tulajdonsággal tekintettel arra, hogy a vádlott anyja szerint a nadrágot a vádlott lánytestvére használta; a **(telefon társaság megnevezése)** megkeresését annak tisztázására, hogy a visszahívós SMS-ek fogadása esetén meg lehet-e állapítani a sértett telefonjának helyét.

Az elsőfokú bíróság az eljárása során előterjesztett bizonyítási indítványokat elutasította. Az ítélet tábla ezen bizonyítási indítványok elutasításának indokait osztotta. **1. sz. név** tanúkenti kihallgatására nem is lenne már lehetőség, mert időközben elhalálozott, egyébként is **1. sz. tanú** vallomása szerint neki annyit mondott, hogy 1/2 3 körül látta **(becenév megjelölése)-ékat** és "(név) akarta a közösbe bedobni a lányt" (54. jkv. 18-19. o.). **(név)-et**, mint lehetséges elkövetőt az elsőfokú bíróság a bizonyítékok körütekintő mérlegelésével kizárta, így a vele kapcsolatos bizonyítás bármiféle további feltételezésre szükségtelen, ez a szagazonosításra és **2. sz. név** felkutatására is vonatkozik. A benzin erős párolgása szakértői vélemény nélkül is köztudomású és a hétköznapi életben az is ismert, hogy a benzin gyulladásából bekövetkező baleseteknél is a tüzet a benzingőz belobbanása okozza. Abban pedig az első fokú eljárás során beszerzett tűzvédelmi szakértő véleménye meggyőző, nem feltétlenül törvényszerű az, hogy a benzingőzt meggyújtó személy kezén vagy testfelületén égési sérülés keletkezzen. Mindezek véleményezése egyébként sem orvosszakértői kérdés. (Ezzel kapcsolatban megjegyzi az ítélet tábla, hogy a vádlott **(név)-re** terhelő vallomása ellenére égési sérülés **(név)-en** sem volt.)

A további bizonyítási indítványokat illetően: az Atarax elnevezésű gyógyszerből, ami egyébként feszültségoldó, nyugtató, antidepresszáns, egy levélből levágott három darabot találtak a sértett nadrágjában. Ennek azonban -ha a gyógyszert máskor használta is - a cselekmények szempontjából nincs jelentősége, hiszen orvosszakértői vélemény áll rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy az adott időben a sértett nem volt kábítószer hatása alatt és egyébként is az őt elsődlegesen észlelőkkel a súlyos sérülései ellenére értelmesen kommunikált. Ezen túlmenően esetleges gyógyszerfogyasztására vonatkozó bizonyítás mellőzése azért is indokolt, mert személyiségi jogot is sérthetne.

A hemogenetikus szakértő a vádlottól lefoglalt drapp színű rövidnadrágon talált vérszennyeződésből a vádlott és a sértett kevert DNS tulajdonságait véleményezte és meg is indokolta, hogy miért voltak megtalálhatók ilyen formában. Ezért a lánytestvér DNS vizsgálata szükségtelen, hiszen a szakértő a női DNS-eket nevesítette is,

mégpedig konkrétan nagy valószínűséggel a sértettől származóaknak. A nadrágnak a vádlott által való legutóbbi használata mellett szól egyébként az is, hogy azon ondószennyeződések is találtak, amelyek viszont egyértelműen és kizárólag a vádlottól származtak.

Annak, hogy a visszahívós SMS-ek fogadása esetén meg lehet-e állapítani a sértett mobiltelefonjának a helyét, az ítéltábla álláspontja szerint a cselekmények elbírálása szempontjából nincs jelentősége. Az ugyanis kétséget kizáró módon megállapítható, hogy a cselekmények elkövetése előtt a mobiltelefon a sértettnél volt, a bűncselekménynek a helyszíne ahol a sértett tartózkodott és, hogy a mobiltelefonját a vádlott vette el. Arra viszont nincs adat, hogy a telefon az elvétel után fogadta-e az SMS-eket, illetőleg egyáltalán be volt-e kapcsolva.

A fentiekre tekintettel az ítéltábla a védő bizonyítási indítványait elutasította.

További bizonyítás nélkül a másodfokú eljárásban, a bizonyítékok újra- mérlegelésére nincs lehetőség. Ezért a felmentésre irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A védő fellebbezésének indokolásában felderítetlennek és iratellenesnek tartotta a tényállást **(név)** azon "alibijével" kapcsolatban, hogy a sértettől való elválása után valóban horgászni volt-e, kinek telefonált hat alkalommal 0 óra 12 perctől 3 óra 50 percre, a sértett nem robogóval került-e a helyszínre, mi az oka annak, hogy a sértett a támadóját nem említette név szerint, ugyanis ha az a vádlott volt, őt "**becenév megjelölése**" beceneven ismernie kellett.

Azt pedig álláspontja szerint téves ténybeli következtetéssel állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott a sértettel erőszakkal közöszlött, az értékeit elvette és a sértett ellenállás nélkül engedte, hogy a vádlott megkötözze.

Az ítéltábla a védő fenti kifogásait alaptalannak ítélte.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a másodfokú bíróság számára sem volt kétséges, hogy **(név)** hajnalban elvált a vádlottól és a sértettől, horgászni ment és utóbb már a sértettel nem találkozott. Ezt támasztja alá a **(telefonársaság megnevezése)** adatain, a tanúvallomásokon kívül az is, hogy a helyszínen a vádlotton és a sértetten kívül mástól származó személyi nyom nem maradt.

Annak, hogy hajnali 4 óra, vagyis a cselekmények elkövetése előtt, **(név)** kinek telefonált és hány alkalommal, a cselekmények elbírálása szempontjából nincs jelentősége.

Fkf.I.343/2007/7.

Az elsőfokú bíróság az ítéltábla álláspontja szerint is helyesen értelmezte a sértettnek a vele történetekkel kapcsolatos nyilatkozatait, így azt is, hogy a robogóval

kapcsolatban arra utalt, az elkövető érkezett robogóval a helyszínre. A sértett kerékpárral történő odavitele mellett szól, hogy a helyszínen kerékpártól származó nyomokat is találtak, melyek a helyszín elhagyatottsága miatt máskor és mástól nem kerülhettek oda.

A sértettnek az elkövető személyére vonatkozó azon nyilatkozata, hogy nem ismeri, valós volt, hiszen korábban egyszer sem találkozott vele. Az, hogy akkor este **(név)** "**becenév megjelölése**" néven bemutatta nem jelent ismeretséget, ráadásul az események következtében és az elszenvedett súlyos sérülések miatti fájdalmában nem feltétlenül kellett emlékeznie a vádlott becenevére.

A vádlott az éjszaka során látta a sértett és **(név)** szexuális együttlétét, ebből származott a nemi bűncselekmény elkövetésére irányuló szándéka. Az erőszak alkalmazásának az elsőfokú bíróság által is helyesen felismert objektív bizonyítéka a vádlott nadrágján talált vérszenyeződésen túlmenően a sértett védekezésével okozott sérülések elhelyezkedése és jellege.

Az elsőfokú bíróság helyes következtetéssel jutott arra a megállapításra is, hogy a sértett hiányzó értéktárgyait - aranygyűrűit és mobiltelefonját - csak a vádlott vehette el. Kétséget kizáró módon bizonyítást nyert ugyanis, hogy a sértett a gyűrűket mindig hordta, akkor este is rajta voltak, viszont őt a cselekmény után először észlelő tanúk már nem látták rajta. A kezei olymódon össze voltak égve, hogy a hőre érzékeny fém nyomai legalább az orvosi ellátásnál feltűntek volna. Abból, hogy a sértett a gyűrűket mindig hordta, még mosogatásnál sem vette le következik, hogy a közösülés előtti elvételük esetén az elvétel ellen tiltakozott, védekezett volna, ami miatt igen nehéz lett volna ujjairól egyenként lehúzni azokat. Abból, hogy a vádlott mind a nyolc darab gyűrűjét el tudta venni, az a következtetés vonható le, hogy ezt csakis a közösülés után, a közösülés érdekében alkalmazott erőszak hatása alatt álló sértettől tette. Ezért az ítélet az elsőfokú bíróság által vagylagosnak tekintett erőszakos közösülés előtti elvételt az első fokú ítélet indokolásából is (55. oldal 2. bekezdés és 59. oldal 2. bekezdés) mellőzte.

Az a tény, hogy a sértett a neki segítséget nyújtóknak értékei elvételéről nem beszélt, nem teszi kétségessé az elsőfokú bíróság álláspontját. A sértett akkori állapotában a sérelmére elkövetett cselekménysorozatból nyilvánvalóan ez volt a legkevésbé "fájó", s így említésre való.

Az a kijelentés, hogy "megerőszakoltak, elraboltak, megkötöztek, felgyújtottak" jól érzékelteti a **sértett** állapotát, de sérelmei általa érzékelt sorrendjét is. A kifejezésben használt többes számból pedig, nem lehet több elkövetőre megállapítást tenni, mivel az a magyar nyelvben használatos az alany megnevezése helyett. Az "elraboltak" szó használata sem jelenti, hogy már a helyszínre erőszakkal vitték, mivel az utóbbi események következtében a meg nem állapítható indokkal oda jutása is utólag számára "elrablásnak" tűnhetett.

Az ítélet az egyetértett az elsőfokú bíróság azon okfejtésével is, hogy a vádlottnál magasabb, súlyosabb sértett miatt hagyhatta magát összekötözni. Nyilvánvaló, hogy

az erőszakos közöszlés érdekében megfélemlített, az ellen még védekező sértett a személyiségéből is adódóan erőszakosan fellépő vádlottal szemben már tovább nem ellenkezett, a vádlott magatartása szinte megbénította.

A védő érvelése valójában az elsőfokú bíróság bizonyíték mérlegelő tevékenységét támadta és eredményre a kifejtettek folytán nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján fk. vádlott bűnösségének megállapítása és az élet elleni cselekmény kivételével cselekményeinek minősítése törvényes.

Az elsőfokú bíróság helytálló jogi indokolással fejtette ki az emberölés büntette aljas indokból és különös kegyetlenséggel elkövetett minősítését megalapozó körülményeket. Tévedett viszont, amikor az előre kitervelten elkövetést nem találta megállapíthatónak.

Az ítéletábra álláspontja szerint a vádlott magatartása egyértelműen tartalmazza az előre kitervelten elkövetés fogalmi ismérveit. A Legfelsőbb Bíróság 15. számú irányelvének ezen súlyosabb minősítés megállapításához szükséges szempontjai a jelen esetben megvalósultak. Fk. vádlott a sértettel való erőszakos közöszlés miatt tartott **(név)**-től, de a felelősségre vonástól is, hiszen tudta, hogy súlyos bűncselekményt követett el. Ennek megakadályozása céljából az ölési szándéka már a közöszlés után kialakult, és a módját is elhatározta. A végrehajtásához köthötte meg a sértettet, ment célirányosan a robogóért és azt sürgősen megvette, hogy a helyszíntre gyorsan visszaérjen, majd benzint vásárolt. Az elkövetésnek az adott módját beismerő vallomásában ő maga is megindokolta azzal, hogy nem volt szíve a sértettet leszúrni vagy agyonütni (nyomozati iratok II. kötet 626. oldal 4. bekezdés). Az ölési szándék kialakulásától az elkövetésig egy órát meghaladó idő telt el, ami a megfontolásra, a vádlott által átgondolt feltételek megvalósítására bőven elegendő volt. A sértett összekötözése az ölési cselekménynek már az előkészülete volt és ezután is következetesen, tervének megfelelően cselekedett. A meggyújtott sértettet az elhagyatott helyen magára hagyta, mely magatartása a a következmények elhárítását célozta.

Ilyen körülmények mellett az ítéletábra nem osztotta az ügyész azon álláspontját, mely szerint a vádlott azon magatartása, hogy a sértettet

Fkf.I.343/2007/7.

megkötözve magára hagyta, a sértett sanyargatásával elkövetett személyi szabadság megsértésének büntettét valósítja meg. Előkészületi magatartásként azt a célt szolgálta, hogy a kialakult ölési tervét akadálytalanul végrehajthassa. Mindezekre

tekintettel a vádlott élet elleni cselekményét az ítéletábra a Btk. 166. § (2) bekezdés a) pontja szerinti előre kiterveltnek is minősítette.

Az elsőfokú bíróság a vádlott próbára bocsátását azért szüntette meg és a próbára bocsátó rendelkezést azért helyezte hatályon kívül, mert a vádlottat a próbaidő előtt elkövetett bűncselekmények miatt, a próbaidő alatt ítélte el. A Btk. 73. § (3) bekezdése alapján viszont a próbaidő elteltével az elkövető büntethetősége megszűnik. A vádlott próbaideje az első fokú elítélését - 2007. július hó 16. napját - követően 2007. szeptember hó 17. napján eltelt. Ezért az ítéletábra a hivatkozott jogszabályhely alapján a próbára bocsátó rendelkezést hatályon kívül helyező és a próbára bocsátást megszüntető rendelkezést, valamint a bűnhalmazatból az 1 rb. társtetteségben elkövetett lopás büntette kísérletét és a 2 rb. lopás vétségét mellőzte.

Az elsőfokú bíróság által számbavett bűnösségi körülmények annyiban szorúlnak csupán helyesbítésre, illetve kiegészítésre, hogy már nem enyhítő körülmény a próbára bocsátással elbírált lopás büntettség kísérleti szakban maradása, és nem tekinthető súlyosító körülménynek az, hogy a vádlott által elkövetett bűncselekmények a közvéleményt felzaklatták, viszont további súlyosító körülmény, hogy a bűncselekményeket az ellene folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt követte el.

Fk. vádlott a tizenhétedik életévét alig betöltött, tőle segítséget váró sértett bizalmát kihasználva őt a várostól távoli, elhagyatott helyre vitte, megerőszakolta, értékeit elvette, a védekezését és menekülését kizáró módon megkötözte, majd otthagya és visszatérve, az emberi élet kioltásának legkegyetlenebb módját alkalmazva benzinnel leöntötte és felgyújtotta. A vádlott ezen elvetemülten, kegyetlenül, a sértett mély megalázásával és neki hosszantartó lelki gyötrelmet és testi szenvedést okozva elkövetett bűncselekményei a büntető törvényben a legsúlyosabbak közé tartoznak. Az élet elleni bűncselekménye három körülménynél fogva is súlyosabban minősül. Az ilyen módon véghezvitt emberölés miatt a bírói gyakorlatban a törvény szerinti legsúlyosabb - életfogytig tartó szabadságvesztés - kiszabására kerülne sor, melynek alkalmazását a vádlott esetében az életkora miatt nem teszi a törvény lehetővé. Ezért személyiségére és a bűncselekmények részletezett jellemzőire tekintettel az ítéletábra álláspontja szerint vele szemben a büntetés céljának eléréséhez a törvény szerint alkalmazható legsúlyosabb büntetés szükséges. A kifejtettek tekintettel a próbára bocsátással érintett cselekmények nélkül is, csakis a törvényi lehetőség kimerítésével kiszabott, annak maximumában meghatározott szabadságvesztést tartotta alkalmazandónak az ítéletábra. Mindezekre tekintettel a csupán kisebb megváltoztatás lehetőségének ellenére, a tizenhatodik életévét megközelítő vádlottal szemben a **sértett** sérelmére elkövetett három bűncselekmény miatt kiszabott halmazati főbüntetést 15 évre súlyosította.

A kiszabott szabadságvesztés mellett a fiatalkorú vádlottal szemben fennáll a közügyektől eltiltás alkalmazásának a Btk. 115. §-ában meghatározott feltétele is. Ezért helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor mellékbüntetésül közügyektől eltiltásra is ítélte. Előéletére és bűncselekményei kiemelkedő tárgyi súlyára figyelemmel törvényesen járt el akkor is, amikor 10 évben, a törvény szerinti leghosszabb tartamban szabta ki.

A fellebbezési nyilvános ülésen a sértett szülei, a sértett lefoglalt dolgaira nem tartottak igényt. Ezért az ítélőtábla a Bjk.439/2006/20. és 27. alatti papucsot és napszemüveget is kiadásuk helyett megsemmisíteni rendelte.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező rész szerint a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben pedig, a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A fellebbezési tárgyaláson a kirendelt védő díjával 10.800.- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére az ítélőtábla a vádlottat a Be. 381. § (1) bekezdése és a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

Észlelte az ítélőtábla, hogy az elsőfokú bíróság feleslegesen hívta fel a lefoglalás megszüntetésére a Be. 155. § (3), (4) és (5) bekezdését, mert a bűnjelek kiadásának itt részletezett akadályai nem merültek fel. Ezért ezen jogszabályi felhívásokat ezennel mellőzte.

Az iratokból megállapítható, hogy az első fokú tárgyaláson, 2007. július hó 9. napján a tanács összetételében az egyik ülnök személye változott, ezért az elsőfokú bíróság a tárgyalást az addigi anyagának ismertetésével megismételte [Be. 287. § (4) bekezdés]. Ezért ítéletét helyesen a 2007. július hó 9., 12. és 16. napján megtartott tárgyalás alapján hozta meg, így az ítélőtábla az első fokú ítélet bevezető részéből a korábbi tárgyalási napok felsorolását mellőzte.

Fkf.I.343/2007/7.

Fk. vádlott az eljárás során többféle változatban, több vallomásában is azt állította, hogy a terhére rótt bűncselekményeket **(név)** követte el, illetve őt az elkövetésben részvételre kényszerítette. Mivel ezen állításai kimeríthetik a Btk. 233. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és aszerint büntetendő hamis vád büntetettét, az ítélőtábla a Be. 171.

§ (2) bekezdése alapján az iratokat a vádlott elleni hamis vád miatti büntetőeljárás megfontolása céljából a Szegedi Nyomozó Ügyészségnek megküldi.

Szeged, 2007. évi november hó 7. napján

Dr. Maráz Vilmosné s.k.
a tanács elnöke

Dr. Nikula Valéria s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Harangozó Attila s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Fkf.I.343/2007/7. számú ítélete és a Csongrád Megyei Bíróság 2.Fk.1511/2006/92. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2007. évi november hó 7. napján

Dr. Maráz Vilmosné s.k.
a tanács elnöke